

Povlen postao PUNOLETAN

Najstarija organizovana „of-roud“ manifestacija u Srbiji je upravo proslavila svoj 18. rođendan, učvršćujući imidž događaja na kojem svako može da pronađe nešto za sebe: od ljutih 4x4 takmičara do opreznih ljubitelja prirode...

Teren na „hard“
stazi je bio veoma
neravan

Prethodnih godina se dešavalo da manje vešti vozači završe u jezeru

Na zbornom mestu pred sportskim centrom „Petnica“ stigli smo sa naša dva terena potpuno bezbrižno, uvereni da treba samo da se opustimo i uživamo u „of-road“ predstavi, koju je besprekorno organizovao tim koji to radi već osamnaestu godinu za redom. Tamo smo zatekli nepregledno more parkiranih terenaca koji su turirali i „nestrpljivo se propinjali“ da krenu u ljuti okršaj. Mnogi od njih bili su pripremljeni za trke do nivoa da se više ne mogu registrovati za drumsku vožnju – bilo je tu i presečenih automobila na dva dela, koji od zadnjeg dela imaju samo šasiju i trap, ali i automobila bez branika, migavaca i svega suvišnog što bi moglo da zapinje o granje i stenje u njihovom prkošenju zakonitostima fizike tokom narednih nekoliko dana.

Ipak, većina njih je došla da se takmiči u „soft“ kategoriji relija, jer „hard“, osim pozamašnog vozačkog iskustva i odlično uigranog tima, ima i neke precizne standarde koje vozilo mora da ispunjava da bi fizički moglo da savlada prepreke: razmak od tla, dolazni, odlazni i prelomni ugao moraju da budu maksimalno moguć, međuosovinsko rastojanje što kraće, motori snažni i pouzdani, a dva vi-

tla (napred i pozadi) gotovo da je obavezan uslov da se specijalni ispiti „hard“ klase uspešno savladaju.

Ako je suditi po broju učesnika, krize kao da više nema; nikada nismo videli više vozila u karavanu, a tradicionalni defile kroz centar Valjeva, kojim se otvara ova manifestacija, na neko vreme je potpuno paralisao sa-

Aleksandar Veljković

obraćaj u gradu, uz blagoslov i čak asistenciju saobraćajne policije. Moguće da je za tako masovnu posećenost bila zaslužna i činjenica da je sada prvi put, uz dve takmičarske kategorije, bio organizovan i turistički karavan. To je bila prilika da učestvuju i oni koji nisu baš sigurni u mogućnosti svojih vozila ili ne žele da rizikuju da upadnu u nepredviđene situacije. Njihova trasa je prolazila pored lokacija gde su se održavali specijalni ispiti „hard“ klase, pa su kao

posmatrači mogli da uživaju u bravurama najvećih asova domaće 4x4 scene.

Drugu godinu za redom organizatori nisu imali sreće s vremenom, jer je za prva dva dana bila najavljena kiša, što se u velikoj meri i obistinilo. To je donekle i osujetilo plan za prolazak turističkog karavana jednim delom šumskih puteva koji nisu bili dobro nasuti; čim su se na kritičnoj deonici našla prva vozila sa neadekvatnim pneumaticima, posle nekoliko pokušaja da ih izvuku, organizatori su prihvatili sugestiju da ipak treba odabrati lakšu rutu do Divčibara, gde je u hotelu Maljen bila baza ovogodišnjeg relija. Mnogi su iz ovoga izvukli pouku da se po kiši u šumu ne ide bez guma MT klase; ono što se dobija pri fabričkoj ugradnji treba čuvati samo za asfalt.

Već je odavno bio pao mrak kada su svi pristigli u toplinu hotela Maljen, ali tu se dan nije završio – takmičare u „hard“ klasi čekao je i noćni specijalni ispit, na izazovnoj stazi punoj jaruga i blata, postavljenoj na oko pola kilometra udaljenosti od hotela. Niko se nije uplašio mraka, „hardisti“ su sve obavili iskusno i staloženo, a posmatračima je to ponovo bila prilika za uživanje u posebnoj vrsti spektakla.

Sledeći dan je doneo nove izazove: takmičari su se na-

Valjevske planine

Prostor Valjevskih planina, od Rajca na krajnjem istoku do Sokolskih planina na zapadu, predstavlja izuzetan poligon za istraživanje za sve ljubitelje terenske vožnje. Mi smo ove godine objavili dva 4x4 vodiča sa trasama sa ovog prostora, jedan od Valjeva do Divčibara, a drugi od Divčibara do Ravne gore. Bez obzira na to kakvo okruženje više volite – četinarske ili listopadne šume, strme ili blage padine, livade ili gustiš, da li možda uživate u branju gljiva i lekovitog bilja, obilasku kanjona ili pećina, fotografisanju vodopada, ovaj prostor sve može da vam ponudi, i to na stotinak kilometara udaljenosti od Beograda. Raznovrsna ponuda na Divčibarama i u okolnim etnoselima (Skakavci, Koštunići...) garantuje vam udoban smeštaj, a brojne rečne doline nude savršena mesta za ljubitelje kampovanja. Ako do sada niste posećivali Valjevske planine, krajnje je vreme da počnete da istražujete i ovaj prelepi deo Srbije, kojem velika gustina naseljenosti nije oduzela ništa od lepote i divljine.

Boske nezadrživo grabi uzbrdo

Deo ekipe AUTO BILDA na PovlLEN reliju. „Mahindra“ je dokazala da je pravi terenac

Atraktivan specijalni ispit u Skakavcima

Noćni specijalni ispit kao vrhunski adrenalinski doživljaj

Bilo je i „kvadova“

Bilo je i inostranih ekipa - naši prijatelji iz Bugarske

Vitlo je nezamenljivo za održanje pravca na jakom bočnom nagibu

POBEDNICI

I KLASA

1. posada 09	(BETMEN YUTEHNA)	Aleksandar Radosavljević
2. posada 16	(EXTREM 015 CVELE)	Cvetko Stanimirović
3. posada 12	(MAKSIMOVIĆ 4x4)	Nikola Maksimović

II KLASA

1. posada 11	(RELITIM KINEZ 4x4)	Aleksandar Todorović
2. posada 26	(AMK DŽIPONJE)	Dušan Krčevinac
3. posada 34	(MAKEDONAC)	Dejan

III KLASA

1. posada 25	(AMK DŽIPONJE KOSJERIĆ)	Goran Milović
2. posada 13	(VUJOŠEVIĆ 4x4)	Vladimir Vujošević
3. posada 24	(AMK DŽIPONJE KOSJERIĆ)	Željko Ilić

HARD

1. posada 7	(SAVIĆ 4x4)	Goran Savić
2. posada 6	(A.S. KOCELJEVAC)	Milislav Rakić
3. posada 1	(SRBIJA 4x4 BOSKE)	Darko Tadić

MOTOCIKLI

1. Nikola Todorović
2. Viktor Trifunović
3. Dejan Sušić

šli u magli i kiši, a turisti su mogli da uživaju u prizorima. Da bi se izbegla situacija koju smo imali prethodnog dana, organizatori su se opredelili da turistički karavan ide nešto dužim, ali mnogo sigurnijim putem – po suvom vremenu rutinski, prolaz grebenom Maljena preko reke Kamenice može da bude prilično dramatičan kada pada kiša. I pored toga, učesnici su bili u prilici da vide raskošnu lepotu Valjevskih planina i da se uvere da su u ovom kraju mogućnosti za 4x4 istraživanje praktično neograničene, a teren izuzetno raznovrstan i dinamičan, menjajući se pred

vašim očima sa svakim sledećim kilometrom: od beskrasnih zatalasanih pašnjaka oivičenih četinarima na potezu od Tometinog polja ka Ravnoj gori i Maljenu, do gustih bukovih šuma na strmim padinama Povlena, kada se od Kosjerića krene prema Taoru.

Pauza za ručak je upriličena na savršenom mestu, nadomak sela Skakavci, uz slapove koji su odgovorili na pitanje o poreklu imena samog sela. Izuzetno lepo okruženje ovog sela ima sjajan turistički potencijal i solidnu ponudu za one koji bi da provedu vikend ili odmor na selu, a u neposred-

noj blizini šatre gde je serviran ručak (pasulj nije bio baš najsvežiji, ali u ovakvoj ozbiljnoj organizaciji mora barem nešto da izmakne kontroli) bio je jedan od atraktivnijih specijalnih ispita za učesnike „hard“ klase. Drugog dana, u subotu, krug je posle 108 prevezanih kilometara zatvoren ka-

Organizatori i pobednici „PovlLEN relija 10“

Šampion na „hard brzincu“

Poslednji specijalni ispit u „džunglama“ između Divčibara i Povlena

Moćni točkovi na postrojanju u Valjevu

Nizbrdica je bila izazov - svako zanošenje bi se završilo prevrtanjem

Učesnici turističkog konvoja dok čekaju „soft“ trkače

ravanskom vožnjom i još jednim specijalnim ispitom u šumama oko Taora.

Konačno: obračun na poligonu

Već je dobro poznato šta se nedeljom dešava na Povlen reliju: nakon završne vožnje zanimljivom, svaki put druga-

čijom trasom od Divčibara ka Valjevu, svi se okupljaju na poligonu „Peti puk“, gde se u popodnevnom časovima održava poslednja runda takmičenja – brzina za sve klase učesnika. Dok se u „soft“ klasi i može govoriti o brzini, uz otklizavanja, zanošenja, prskanje vode pri uletanju u bare i do desetak metara u vis, dakle prilično spektakularnih i adrenalinski nabijenih scena, na „hard“ stazi nema jurcanja, jer težina prepreka tako nešto onemogućava. Međutim, uzbuđenje dostiže kulminaciju kada „hardisti“ stupe na scenu, jer je vožnja zbog veoma teške geometrijske konfiguracije staze sve

vreme na granici prevrtanja i zaglavlivanja. Ovi vozači moraju da imaju savršen osećaj za ravnotežu vozila.

U „hard“ klasi nikada nije gužva, broj takmičara je uvek jednocifren. Nema ni nekih iznenađenja u sastavu učesnika, sve su to iskusna imena domaće 4x4 scene, idoli mladih „of-roudera“, koji zlato, srebro i bronzu uvek podele nekako lako, bez nerviranja oko toga koje će mesto na pobjedničkom postolju zauzeti. Goran Savić, vatreni Valjevac, ove godine je suvereno trijumfovao u „hard“ kategoriji sa svojim besprekorno pripremljenim „mercedesom G“, zadavši i domaći za-

datak takmičarima u „soft“ kategoriji: u egzibicionoj vožnji, van konkurencije, izveo je „soft“ stazu skoro duplo brže od pobjednika „soft“ brzina, čisto da pokaže da se privilegija učesća u „hard“ kategoriji ne stiče samo dobro pripremljenim vozilom, već i lavovskim srcem i umećem u vožnji. Naravno, nepravedno bi bilo ne odati priznanje i Bosketu i „koceljcima“, koji su svojim, takođe odlično opremljenim „renglerima“, bili dostojna konkurencija Saviću u borbi za medalje i zasluženost osvojili preostala dva pehara.

Još jedan „Povlen relij“ je završen kako tradicija nalaže,

egzibicijom u Kolubari, u centru Valjeva. Savić je ova puta priliku da budu pod reflektorima prepustio Bosketu i „koceljcima“ – on je svoje već dokazao na terenu tokom prethodna tri dana. Posle svečanog ručka i dodele plaketa i pehara, učesnici ovogodišnjeg relija su se razišli kućama, čvrsto rešeni da ni iduće godine ne propuste sjajnu zabavu na Valjevskim planinama.

Više informacija o „Povlen reliju“ i njegovim organizatorima možete naći na web sajtu relija, na adresi www.povlenreli.org

A. Veljković
Fotografije: A. V.

